Írta: Nász János
2012. április 01. vasárnap, 12:55 -

MÁRIA ANYA ÜZENETE, ANGYALAIN KERESZTÜL AZ Ő SZLOVÁKJAINAK

Szép Jó Napot Kedvesek, Dobry Den!

Emberi angyalunkon keresztül, el nem múló szeretetünkbe foganva hozunk üzenetet számotokra, ugyanúgy, ugyanazzal a mennyei lelkesedéssel, mint magyar testvéreiteknek.

Az csak a szerető istenségek kedveskedésének pajkossága, hogy magyar és férfi szíven szólalunk meg, hogy érzékeltessük, azt, hogy a rólunk alkotott képek és ideák, nem mindig állják meg a helyüket az emberség világában, másrészt a szív világában nincsen semmi olyan, ami elhatárolható, vagy elválasztható lenne, mert az tagadná a teremtés isteni/istenanyai szív általi működését.

SzépSzlovákjaim!

Ahogy akkor, annak idején azt, ahogy Ti kértétek, népetek lelke felé, hogy a Kárpáti Királynőségben ugyanúgy meglegyen a védelmetek, oltalmatok, s nemzeti karmátokat ki tudjátok fejteni a többi népség haladása mellett, hogy földi pályafutásotok tanultságaival tovább színesítsétek a teremtés világát, úgy tartjuk szeretetünkben pártfogoltságotokat, megértve és támogatva nemzeti önállóságotok kipróbálását.

Mint azt tudjátok és megtapasztalhattátok, a nemzeti karmák megélése, olykor sok fájdalommal, megpróbáltatással is jár, sok gyanakvással és félreértéssel, mert a szétválasztódásokban, a nemzetek és nyelvek kialakulásában a kettőség és a dualitás árnyai alatt, hol ez, hol a másik nemzet szenvedett, mert a maga megmutatása, túlélési projektje, óhatatlanul megosztásra ösztönzött mindanyiótokat.

Most a Fény Világába való utolsó lépések előtt, rajtatok is a sor, hogy kezeteket kinyújtsátok testvérnépetek felé, mások felé, köszöntve egymást, ahogy a Fény mindennap köszönt bennetek, mert ez az évetek számotokra is az Egységbe rendeződés éve, nemcsak nemzeti, hanem spirituális/lelki szempontból is.

Ez az Év, Az Egybegyűlés éve, nemcsak a földi rétegekben, hanem az azon túli birodalmakban, **hiszen a VILÁGOK BÉKÉJE MEGKÖTTETETT, és ahogy lent is, ahogy az istenprogram áramlásával, be fog másolódni, mind az emberi angyalok egyenkénti szívébe**, mind a Földanya testének, minden sejtjébe, ugyanúgy meg fog történni.

Szent Királynőségem, a Regina Sacra oltalma alatt, most minden népem kezd összevegyülni a várakozás örömével, az ünnepre készülve, ugyanúgy, az angyali rendek, a deva és elementáris birodalmak, a szeretet-hierarchia soros és soron kívüli urai és úrnő is.

Slovanka hercegnő, népetek idája, aki megteremtetett, a kishúgunk, ugyanúgy istennői fenség, se több, se kevesebb nálunk, képvisel bennetek, az isteni valóságban, ugyanúgy hordozza a létezés örömeinek és csodáinak ékszerét, a bőséget, a harmóniát, a békességeteket lelkével, amellyel összefonódik az emberi angyalok egységbe mozdulni kívánó, régen várt szent akaratával, már kitárta szerető karját minden népem felé.

„Szeretlek Testvéreim, és mit tehetek érted, hogy a sötétség gyanúja többé ne válasszon szét bennünket…hadd öleljelek meg a fiatalabbat és idősebbet…és **gyertek együtt gyógyítsuk meg a régi idők minden sebét, amelyeket bárki, bármikor bárkivel szemben elkövetett.** Édes Földanyánk kérjük támogatásodat, hogy népeink mindezt az újjáalakulást a lehető legenyhébben éljük át, vagy tudjunk segíteni egymásnak.”

Slovanka így szólít meg bennetek, …kértek és kaptatok engem, megajándékoztátok magatokat, úgy éljetek is vele, s hogy szeretetek is meg legyen próbálva ébredésetekben, más néprészeimet is megkapjátok, hogy megérezzétek az anyaszív melegét, aki nem választ szeretetében gyermekei közül, mert mindennik tőle van és ugyanazt a csillagot hordozza.

Így lett sok Kárpáti gyermek, szlovák apától, más anyától, szlovák anyától és más apától, hogy a sötétség elemeinek ittragadt megosztói megértsék végre…nincs az a szülő, nincs az a gyermek, akik meggyűlölné kedves véréből valóit, még akkor se, ha szörnyű történetekkel, tragédiákkal riogatják őket, amely a szabad választás lehetőségei között se történtek meg vele.

És most minden népemnek is mondjuk: Bárki, belétek akarná sulykolni, az ősgyűlöletet, hogy kinek a földje kié, és ki volt itt elébb, ki a dicsőbb nemzet, az bármely népből is való, annak tette, amelyet nem ítélünk meg, az az emberi angyalság ellen elkövetett legszomorúbb tett, amely a fény felé haladásotokban,
önmagát fogja megsemmisíteni
, mert az el fog olvadni a fényben, a fényben lévő szeretet át fogja karolni és istenivé változtatja, groteszk módon úgy semmisíti meg.

A Földanya, aki Mi is vagyunk, Mária sugarából, ettől az évtől kezdve, minden kerítéseteket, harci kapukat, diadalíveket, arzenális légvárakat le fog bontani, mert azok útjában állnak az isteni terv szeretetáramlatának, és aki ebben megakadályozza Őt, annak hegyei és folyói meg fognak mozdulni, ki fognak lépni magukból, mint a testetekben az erek, mert a világélet gyönyörűségét nincs erő, amely el tudná téríteni.

Drága Kincseink!

Nézzetek körül országotokban, nézzétek új gyermekeinket…a mi képünkre teremtetteket…nézzétek, hogy ők már feloldódtak a régi világok átkaitól…ők azok, akik az angyali nemzet elidegeníthetetlen részei…ők azok a rendíthetetlenek, akiket már nem tud manipulálni a megteremtett, utolsó napjaiban rugdolózó gonosz, mert nem adnak neki lélegzetet…ők azok, akik a béke követeiként érkeztek közétek…olyan mosolymintákkal, amik

eddig nem voltak nagyon tapasztalhatók…és ők meg fogják tanítani nektek, s mindazoknak, akik még hezitálnak, vagy elvannak egyes vezetőitek terelgetésében, átadva nekik saját isteni jogosultságukat…meg fogják tanítani…hogy a békességbe, a közös világba mozdulás, nem tűr halasztást.

Ők azok, akik, Mihályistenünk kardját viseli, mindegyik, az igazságét, amivel sohasem történt fizikai háborúság, hanem az, az isteni hatalom erejét hordozza…de ha valaki szembeszegül vele, az védelmet is fog nekik nyújtani, mert mindenegyik megkapta annak az erejét. Nézzétek és érezzétek őket, a pecsételetlen anyaszív dobog bennünk, mindegyikbe ugyanaz, egyik sem aggódik a holnapért…a jelenükben vannak, és ott teszik isteni küldetésüket.

TátraCsillagai!

Népetek ugyanúgy, mint a Szent Királynőség népei, küldetésben vannak. A Nagy Birodalmi eszmék ideje leáldozódott, a Földanya megszólított bennetek. És ahogy a Vág töri ki magát a szorításából, hogy gyönyörű tisztaságával tápláljon bennetek, úgy tör ki majd belőletek is a felismerés, a fény felé vezető úton. **EGYEK VAGYUNK, MINDEN AZ EGYBEN, EGY A MINDENBEN.**

Slovanka Hercegnő, megszületett és felserdült, és lassan gyönyörű asszonnyá válik, és méltó helye van királynői udvarunkban.

És most Hungária hercegnő megöleli testvérkéjét, megölelik egymást, és megrendíthetetlen szeretetükbe avatják egymást.

Most az Ipolyhoz mennek, először a bal, majd utána a jobb oldalára, és megmossák egymás arcát. A drága közös Ipolyotok, kettős keresztségetek mostan, feltárja nevét : **Ipoly vagyok, az Ibolya sugarán, a szabadság és megszentelődés folyama.**

Slovanka és Hungária együtt vannak, kéz a kézben és megmerítkeznek a folyóban. A folyó, nomen est omen ibolyaszínűvé válik, és a sugár mester hullámaival, lemos róluk minden rájuk aggatott, előítéletet, megkülönböztetést, lelki sérülést, gyanakvást, félelmet, azokat is, amelyeket Ők hoztak el nemzeteiktől, amelyeket szeretetükkel, levették róluk, hogy soha többé senki de senki ne árthasson a másikának. Az ibolyavíz rítusában végül, Rákoczy atyátok sugarában, feltöretik a nemzeteket elválasztó, egymás szeretetét, eddig korlátozó pecséteitek.

Ó tudjátok e kedveseim, amikor a nagy tisztulások ideje volt, Hungária hogy zokogott, **sz ent hegyetek, apai hegyetek erdőségeinek megnyirbálása miatt, és tudjátok e kedves, hogy Slovanka, hogy zokogott, amint a másik nagy várost a tisztító vihar, ünnepében feldúlta**
, pedig apai hegyetek kedvelt lélekhelye egyik kedves arkangyalunknak, de mégse tehettünk semmit, nem tehettünk semmit, mert új világotokba, csak tisztán mehettek be.

Szeretlek testvérem, mondta Slovanka, én is téged tündérszépem, mondta, Hungária…

És a két nővér, most elébetek áll, ahogy a szent testvériség a mennyekben megköttetett, az lett megnyilatkozva itt, a hercegnők koronasugaraikból egy-egy fényút nyílik most felétek, amely nem zárul be soha, mindegyik ugyanannak a királynőség szolgálata alatt, mindegyikőjük tartja avatásotok kettős keresztjét.

Népeink sorsa összefonódik, a mindent átölelő anyaszív erejében…

Slovanka és Hungária elébetek áll: Készen vagytok szeretni, készek vagytok az istenségek ideájában elfogadni ti is méltó helyeteket…és mindegyik egy azon nyelven mondja, mert az anyanyelv minden nyelven beszél, de egy nyelven ért meg:

Dévénytől-Vidinig lévő népeink, minden népek, mag-népek, az istenfiagyermekek, a Dévák és Védák népei, örvendjetek, kezd formába szökkenni szerető hitetetek.

Drága Népem, és valamennyi!

Most szerető szolgálatunkból visszavonulunk, de áldásunkat ez után is fenntartjuk rajtatok.

Veletek vagyunk, és együtt vagyunk a gyöngyöző fény szeretetében!

Ámen

(Köszönöm Istenem, angyalaim, AKI ÉN IS VAGYOK, hogy mindezt átélhettem, és ahogy van, ezt tisztán átadhattam nektek: 2008-04-16)